

# افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد  
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

[www.afgazad.com](http://www.afgazad.com)

[afgazad@gmail.com](mailto:afgazad@gmail.com)

Political

سیاسی

سازمان انقلابی افغانستان

۱۸ اگست ۲۰۱۲



با شعار مرگ بر اشغالگران،

نود و سومین سالگرد استقلال کشور را تجلیل نمائیم!

۲۸ اسد ۱۲۹۸ به عنوان روز استقلال، ثبت تاریخ کشور ما گردیده است، روزی که در آن اشغالگران انگلیسی با سرافکنندگی و شرمساری پس از مبارزات پیگیر و دوامدار خلق زحمتکش این مرز و بوم شکست را متقبل شده و با تلفات سنگین خاک کشور ما را ترک نمودند.

این روز خجسته در حالی فرا می رسد، که از هجوم وحشیانه امپریالیست های غربی به سرمداری امپریالیزم وحشی امریکا به بهانه جنگ علیه «القاعده» و «تروریسم» بیشتر از ده سال می گذرد. در این مدت اشغالگران جنایتکار و همپالگی های وطنی، برای مردم ستمدیده و طبقات ستمکش کشور ما جز فقر، بدبختی، مهاجرت های اجباری، بیکاری، فحشاء، اعتیاد، توهین، خشونت، انتحار، انفجار و تباهی چیزی به ارمغان نیاورده است. توقعی جز این هم نباید از غارتگران جهانی داشت، زیرا سرشت آنان با جنگ، چپاول، غارت و تباهی عجین شده است.

ما در حالی با شعار مرگ بر اشغالگران روز شکوهمند استقلال را تجلیل می نمائیم که تاریخ کنونی ما با خیانت و جنایت امپریالیست ها، دولت پوشالی، طالبان و مداخله دولت های ارتجاعی پاکستان و ایران و سایر همسایه ها رقم می خورد. آخرین آمار منتشره که توسط سازمان ملل متحد جمعآوری گردیده، گوشه ای از کشتار فجیع مردم ستمدیده و طبقات ستمکش کشور ما را در جریان شش سال اخیر نشان می دهد که به گونه دردناکی سیر صعودی می پیماید. این آمار که به هیچ صورت آمار واقعی کشتار زحمتکشان نیست و تعداد آن به مراتب بیشتر از این است، نشان می دهد که جنایات اشغالگران و ستمگران با گذشت هر سال شدت و حدت بیشتر یافته است: کشتار زحمتکشان در سال ۲۰۰۷، ۶۸۴ نفر، در ۲۰۰۸، ۸۱۸ نفر، در ۲۰۰۹، ۱۰۵۴ نفر، در ۲۰۱۰، ۱۲۶۷ نفر، در ۲۰۱۱، ۱۵۱۰ و در شش ماه اول سال ۲۰۱۲ به ۱۱۴۵ نفر رسیده است؛ که نشان دهنده سرشت جنایتکارانه و قاتلانۀ امپریالیست ها و دولت پوشالی آنان می باشد.

با این همه جنایت و خونریزی، توده های ستمدیده و تهیدست ما با چهار میلیون بیکار، فقر ۸۰ درصدی جامعه، مرگ و میر بالای کودکان در اثر نبود امکانات صحی لازم، بیش از یک و نیم میلیون معتاد، دو میلیون

بیوه، صدها هزار بی سرپرست، مافیای حاکم اقتصادی و سیاسی، ظلم و تعدی نیروهای قراردادی اردو، پولیس، «امنیت ملی» و اربکی، در دوزخی به نام افغانستان به سر می‌برند. رهائی از این وضعیت امکان‌پذیر نیست، مگر از طریق مبارزه پیگیر ملی که با مبارزه دموکراتیک انقلابی پیوند بخورد.

جنگ‌های زرگری، اشک تمساح ریختن دولت پوشالی کابل، امضای پیمانهای ستراتیژیک با کشورهای امپریالیستی، سست و سخت کردن زنجیر انتحار و انفجار طالبان از سوی سیا و سازمان جاسوسی پاکستان، دست‌درازیها و دخالت‌های بی‌شرمانه و رذیلانه رژیم آخوندی ایران در خاک ما و ایجاد دفتری برای طالبان در ایران، موشک‌پرانی‌های نظامیان پاکستانی به هدایت مستقیم آی اس آی و سکوت مرگبار رژیم پوشالی کرزی، برگزاری کنفرانس‌های داخلی و بین‌المللی و جمعآوری چندهای میلیارد دلاری به دولت پوشالی کابل، همه و همه برای تداوم تجاوز و یلغار جاری جهت رسیدن به اهداف ستراتیژیک امپریالیست‌های خُرد و بزرگ به سرکردگی امپریالیزم امریکا در حالی جریان دارند که دولت پوشالی زیر میله تانک‌های امریکائی‌ها و انگلیس‌ها، «جشن استقلال» را عوامفریبانه تجلیل می‌کند.

سازمان انقلابی افغانستان اعتقاد راسخ دارد که مبارزه ملی - دموکراتیک و رزمیدن علیه متجاوزان به مادرِ وطن برای استقلال، از وظایف مبرم و جدی نیروهای چپ انقلابی به شمار می‌رود. کمرنگ ساختن این مبارزه با کلمات و اصطلاحات مسخره‌ای چون «مبارزه علیه فیودالیزم»، «توسعه بورژواترین دموکراسی»، «استفاده از تضاد میان امپریالیست‌ها» و تیوری‌های مسخره‌تروتسکیست‌نماهای وطنی ما زیر نام «تضاد میان کار و سرمایه در افغانستان» جز خیانت به وطن و توده‌های زحمتکش چیز دیگری بوده نمی‌تواند.

ما باور داریم که چپ انقلابی افغانستان با در نظر داشت تضاد عمده کنونی باید تمامی عرصه‌های مبارزاتی را در خدمت مبارزه ملی - دموکراتیک قرار داده، کاروان رهائی بخش توده‌ها را تا بیرون راندن اشغالگران وحشی و سرنگونی طبقات حاکمه هدایت نموده و درفش سرخ رهائی از چنگال استعمار و استثمار را با مبارزه پیهم، قاطع و پیگیر بر افرازد، زیرا فقط ایدیولوژی انقلابی و پرولتری متضمن استقلال کشورهاست. روند تاریخی کشور ما نشان می‌دهد که ثمره مبارزه استقلال طلبانه‌ای که به وسیله نیروهای غیر کمونیست رهبری گردیده، تنها و تنها به طبقات حاکمه رسیده و توده‌ها را به آرمان دیرینه‌شان که رهائی از یوغ هر نوع استعمار و استثمار است، نرسانده است؛ بنابراین حصول استقلال کشور باید در سرلوح تمامی فعالیت‌های چپ انقلابی قرار داشته باشد و هر گامی را که بر می‌دارد، باید توده‌ها را قدمی به سوی آن نزدیک سازد.

**مرگ بر امپریالیزم**

**در راه سوسیالیزم، به پیش!**

سازمان انقلابی افغانستان

۲۸ اسد ۱۳۹۱